

Karadeniz Teknik Üniversitesi Kamuoyuna

thi – Kamuoyuna

Bir tarihçinin en önemli vazifesi, geçmişte yaşanmış olayları bilimsel metoda uygun olarak ortaya çıkarmanın yanısıra tarihi tecrübelerden aldığı güçle ana ve geleceğe dair öngörülerde bulunmasıdır. Acizane Trabzon'da görev yapan bir tarihçi olarak son zamanlarda özelde Trabzon ve çevresinde olmak üzere, ülkemizde milli güvenlik meselesi haline geldiğini düşündüğüm Pontusçu tehlikeye temas etmeyi vazife bilirim.

Öncelikle bilimsel mecrada fazlasıyla bilinen fakat kamuoyu tarafından tam olarak idrak edilemeyen bazı gerçekleri arz etmek isterim:

Pontus bir etnik unsur değildir: Pontus kelimesi Karadeniz kıyılarında yaşayan yerli unsurların dillerinden Yunancaya geçer. Deniz yolu ve deniz anlamına gelir. Dolayısıyla etnik bir anlamı değil coğrafi bir tabiri karşılar. Zaten Türkler de Pontus tabiri yerine Karadeniz ifadesini tercih ederler.

Pontusçuların bölgede kökleri olarak kabul ettikleri sözde Pontus devletlerinin Yunanlıkla ilişkisi yoktur: Pontusçular bölgede iki devleti kendilerinin kökü olarak gösterirler. İlki

M.Ö. 298 yılında kurulan ve Roma'nın sonradan coğrafi tanım olarak Pontus şeklinde andığı devlettir. Bu devletin Yunanlıkla bir ilgisi yoktur. Pers soyundan gelenler tarafından kurulur. MÖ. 63'te Romalılar tarafından yıkılır. Halkının ana unsurları Turanidir. İkinci olarak Trabzon şehir devletidir. Bu devletin kuruluşu öncesinde bölgeye başta Çepniler olmak üzere çok sayıda Oğuz Türkü de gelir. 4. Haçlı Seferleri sonrasında İstanbul Haçlılar tarafından işgal edilince Bizans İmparatorluk ailesinden Alexios ve David Komnenos Trabzon'a kaçarlar. Gürcülerin yardımıyla kurdukları devlet: Trabzon Devleti, Trabzon Krallığı, Komnenos Krallığı şeklinde adlandırılır. 1400'lerde Trabzon'dan ibaret bir şehir devleti haline gelir. Prenslik denilebilecek bu yapı 15 Ağustos 1461'de Fatih'in fethiyle Osmanlı Devleti'ne bağlanır.

Rum demek Yunanlı demek değildir: Rum ifadesi bir ırkı karşılamaz, Romalı anlamına gelir. Hem Roma İmparatorluğu içerisinde yaşayan unsurları hem de imparatorluk coğrafyaları için kullanılır. Karadeniz'de Rum olarak tanımlanan kişilerin büyük çoğunluğu erken dönemlerden beri bölgeye yerleşmiş olan Hristiyan Türklerdir. Buna karşın bölgede kıyı şeritlerinde yaşayan az sayıda Yunanlı, yerleşik halklarla ortak dini kullanıp zamanla aynı etnik kökendenymiş gibi bir algı oluştururlar.

Sözde Pontus Devleti kurma hedefi Batı destekli Yunan projesidir:

Osmanlı Devleti'ni bölme adına Batılı güçler, Yunanları destekleyerek 1829'da Yunanistan'ın kurulmasını sağlarlar. Yunanistan, hiçbir ilgisi olmamasına rağmen kendisini Roma'nın varisi olarak görür. Megola İdea iştihakıyla uluslararası konjoktürün ve güçlerin desteğiyle başta Mora olmak üzere, Adalarda, Balkanlarda, Batı Trakya'da yüzbinlerce Türkü katleder. Anadolu'da yayılmak için de Müslüman Türklerle Hristiyan Türkleri iki ayrı düşman soymuş gibi gösterirler. Batılı güçler de Türkiye'deki Ortodoks Hristiyan unsurları Rum olarak tanımlamayı kabul ederler. Karadeniz Bölgesinde yaşamış

Ortodoks Hristiyanları esas alan sözde bir devlet kurma projesini oluştururlar. Proje özellikle İngiltere, Fransa, Rusya ve ABD tarafından desteklenir.

Pontuşçuluk bölücü bir terör hareketidir: Pontuşçuluk küresel güçlerin desteklediği, temelinde Yunanistan'ın ve Fener Rum Patrikhanesinin olduğu bölücü bir terör organizasyonudur. Başlangıçta bir takım dernekler, kongreler, matbuatla başlayan bu bölücü hareket Osmanlı Devleti'nin Birinci Dünya Savaşı yenilgisi ve topraklarının işgaliyle beraber terörizme dönüşür. Karadeniz'de mantar gibi biten Pontuşçu çeteler devletin içinde bulunduğu otorite boşluğundan faydalanarak Karadeniz'de savunmasız Türklere saldırmaya başlarlar. Türk köylerini yakarlar, binlerce Türk'ü katlederler.

19 Mayıs 1919 Sözde Pontus Soykırımını tarihini değil; küresel aktörlerin projelerinin yırtıldığı Türk'ün büyük zaferinin mihenk taşını ifade eder: Başta Mustafa Kemal Paşa ve silah arkadaşları 19 Mayıs'ta Samsun'a çıkarlar. Milli Direnişi örgütlerler ve yönlendirirler. Bölgede Osman Ağa, Kalfa Süleyman gibi kahramanlar, Pontuşçu çetelere karşı savunmasız Türklerin korunmasında önemli rol oynarlar. Sakallı Nurettin Paşa, Merkez Ordu ile Pontuşçuları etkisiz hale getirir. Patrik Meletios'un desteği, Trabzon Metropolit Hrisantos ve Samsun Metropolit Germenos'un çabalarına rağmen Türk zaferleri, Sözde Pontus Devleti projesini çöpe dönüştürür. Bu durum tasmaları başkalarının elinde olan Yunanlıların Megola İdea hayallerini yıkar. Yunanistan büyük bir sükut-ı hayale ve çöküşe uğrar. Yunanistan buna o kadar içerlenir ki 19 Mayıs 1919'u sözde "Pontus Soykırım Günü" olarak anar.

Yunanistan, Milli Mücadele'de yediği büyük tokata rağmen asla hayallerinden vazgeçmiyor:

Yunanistan 19 Mayıs 1994'ten itibaren Türkiye'yi uluslararası alanda sıkıştırmak için devlet destekli yeni bir sürece girer. Öncelikle parlamentosunda 19 Mayıs 1919 tarihini sözde Pontus Soykırımını olarak tanır. Ardından bunu tanıtmak için

uluslararası alanda atağa geçer. 19 Mayıs tarihlerinde “Pontus Soykırımını” anma törenleri yapar, o günlerde üst düzey yöneticiler, resmi sıfatlarıyla Türkiye’yi ve Türkleri suçlayıcı demeçler verirler. Türkiye’ye karşı nefret söylemleriyle propaganda ve algı yönetimi gerçekleştirirler. Dünya ölçeğinde 400’e varan Pontus dernekleri, Türkiye aleyhinde propagandalar yaparlar. Yunanistan, bu asılsız iddialarıyla konuyu Türkiye’ye yönelik diplomatik baskı aracı olarak kullanmanın yanı sıra Kafkasya’da ve Türkistan’da yıldızı parlamakta olan Türkiye’nin önünü kesmek isterler. Daha da önemlisi Türk Milli Mücadele tarihini tartışmalı hale getirmeyi arzular. Tıpkı Osmanlı Devleti’ne yaptıkları gibi Türkiye’yi de bölmek ve parçalamak en önemli gayelerindedir.

Sözde Patrik Bartholomeos liderliğinde Trabzon’da Yıkıcı ve Bölücü Hedeflere adımlar atılıyor:

Yunanistan destekli sözde sivil toplum örgütleri Pontusçuluk faaliyetlerinde Trabzon’a özel bir önem verirler. Trabzon’un Türk halkının kafasını karıştırmaya ve onları ayrıştırmaya çalışırlar. Bunun için bazı ciddi adımlar da atarlar. Yunanistan bu şekilde Trabzon ve çevresinde sözde Pontus devletini yeniden kurabilmek için çok yönlü bir gayretin içerisine girer. Yakın dönemde bir Yunanistan Başbakanı çıkıp, Pontusa geri dönmeyi atalarının mirası olarak gösterir. Bir diğer Yunan Başbakanı Türkiye’nin içinde kendileri lehine çalışacak kişiler oluşturacaklarını belirtir. Bunu pratiğe de dönüştürürler içimizde oluşturulan Mankurtlarla beraber uluslararası alanın da desteğiyle canla başla çalışırlar.

Bu süreçte Fener Rum Patrikhanesi yine başroldedir. Patrik Bartholomeos, birçok defa yetkisini aşar. Bunlardan birinde 1997’de mübadele ile Trabzon’dan gönderilenlerin ailelerin yeniden Trabzon’a getirilmesi çağrısı yapar. Daha da vahimi 14 Ağustos 2022’de Trabzon’da bir organize gösteri ile Sümela’da ayin(?) yapmak için Trabzon’a gelir. Bartholomeos’a bir kişi tarafından arkasında “Ekümenik” yazan bir Trabzonspor forması hediye edilir. Şehrimizin en önemli değerlerini kullanan

Pontusçu güruh, adeta yılan gibi Trabzon halkının gönlüne girmeye çalışır.

Daha da vahimi, Sözde Patriğin “ekümenik” sıfatını kullanarak bir oldu bitti yaratma çabası bütün dünyanın gözü önünde İsviçre’de yapılan Ukrayna Barış Zirvesinde bir kez daha zuhur eder. Ülkemizin Dışişleri Bakanı düzeyinde temsil edildiği zirveye Bartholomeos da ekümenik sıfatla ve çift başlı kartallı sözde bir bayrakla katılır. Zirvenin sonuç bildirisine de ekümenik sıfatıyla imza atar. Adeta Türkiye içerisinde, Vatikan tarzı ayrı bir devlet varmış ve onun da başkanymış gibi hareket eder. Ukrayna ve Rusya arasındaki Ortodoksluk merkezlerine dair ayrımın sağlanması adına bu durum devletimizin ilgili kurumlarınca görmezlikten gelinmiş gibidir. Fakat Patrikhaneye, sözde Patrik’e ve onu destekleyen Batılı devletlere asla güvenilemeyeceği devletimizin hafızasında ziyadesiyle yer alan tarihi gerçeklerden kolaylıkla anlaşılabilir.

Hiçbir gerekçe bu sözde Patriğin ve onun destekçilerinin ülkemiz üzerinde geçmişten gelen emellerini görmezlikten gelinmesine neden olamaz. Kuşkusuz “ekümenik” ibaresi bir hükümlanlığı ifade eder. Patriğin bu faaliyeti öncelikle Lozan’a ve Türkiye Cumhuriyetinin anayasasına aykırıdır. Bizim için Fener Rum Patrikhanesi, sadece İstanbul’daki Rumların din işlerini yerine getiren, Fatih Kaymakamlığına bağlı bir Türkiye Cumhuriyeti müessesesidir. Milli Mücadele Dönemindeki faaliyetlerinden ötürü **Sicili de bozuktur**. Gazi Mustafa Kemal Paşa’nın tabiriyle bir **fesat ocağı**dır. Şimdiki Patrik de tıpkı geçmişteki sicili bozuk Patrikler gibi hareket etmektedir. Hiçbir siyasi yetkisi olmamasına rağmen yetkisini defalarca aşarak adeta Türkiye Cumhuriyeti devletine meydan okumaktadır. Patriğin 15 Ağustos tarihinde Sümela’daki ayinleri bir an önce yasaklanmalıdır. Bu ayin saçmalığı, Trabzon ve çevresinde planlı bir şekilde uygulamaya çalışılan sürecin bir halkasıdır. Batı Trakya’daki Türklerin Lozan’da elde ettikleri haklarını dahi kullanamadığı, müftülerini seçemedikleri bir

süreçte onlara verilen ayin hakkının esbabı anlaşılammaktadır. Devletler arasında mütekabiliyet uygulanmalıdır.

Bu sene 15 Ağustos tarihinde Patriğin Sümela ayini, 23 Ağustos tarihine ertelenmiş. Her ne kadar işgalci Yunanistan ordusunun taarruzunun kırıldığı Sakarya Meydan Zaferimizin tarihine ertelenmesi mesajı verildiği düşünülebilse de bu tatmin edici değildir. Devletimizin ve Trabzon'umuzun geleceği adına acilen yetkilerini defalarca aşmış, kendini devletimizin içinde bir devlet başkanymış gibi gören bu Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı, sözde maskeli patriğin yasalarımız çerçevesinde mahkeme önüne çıkarılmasını ve acilen artık milli güvenlik meselesi haline gelen Sümela ayinleri saçmalığına son verilmesi en büyük arzudur.

Kamuoyuna Saygılarımla...

Karadeniz Teknik Üniversitesi
Edebiyat Fakültesi
Prof. Dr. Uğur Üçüncü